

- 1 Now Jacob was settled in the land where his father had sojourned, the land of Canaan.
- 2 This, then, is the line of Jacob: At seventeen years of age, Joseph tended the flocks with his brothers, as a helper to the sons of his father's wives Bilhah and Zilpah. And Joseph brought bad reports of them to their father.
- 3 Now Israel loved Joseph best of all his sons—he was his “child of old age”;^{*} and he had made him an ornamented tunic.”
- 4 And when his brothers saw that their father loved him more than any of his brothers, they hated him so that they could not speak a friendly word to him.
- 5 Once Joseph had a dream which he told to his brothers; and they hated him even more.
- 6 He said to them, “Hear this dream which I have dreamed:
- 7 There we were binding sheaves in the field, when suddenly my sheaf stood up and remained upright; then your sheaves gathered around and bowed low to my sheaf.”
- 8 His brothers answered, “Do you mean to reign over us? Do you mean to rule over us?” And they hated him even more for his talk about his dreams.
- 9 He dreamed another dream and told it to his brothers, saying, “Look, I have had another dream: And this time, the sun, the moon, and eleven stars were bowing down to me.”
- 10 And when he told it to his father and brothers, his father berated him. “What,” he said to him, “is this dream you have dreamed? Are we to come, I and your mother and your brothers, and bow low to you to the ground?”
- 11 So his brothers were wrought up at him, and his father kept the matter in mind.
- 12 One time, when his brothers had gone to pasture their father's flock at Shechem,
- 13 Israel said to Joseph, “Your brothers are pasturing at Shechem. Come, I will send you to them.” He answered, “I am ready.”
- וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִגְרֵי אָבִיו בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
- אֵלֶּה ׀ תְּלֻדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּרֶשֶׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֶה אֶת־אֶחָיו בְּצֹאן וְהָיָה זָעֵר אֶת־בָּנָיו בְּלֹהָה וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה נָשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רָעָה אֶל־אָבִיתָם:
- וַיִּשְׂרָאֵל אֶת־בְּנוֹ יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בְרִיָּוֹנִים הָיָה לוֹ וַעֲשֵׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים:
- וַיֵּרְאוּ אֶחָיו כִּי־אֵלֹה אֶת־בְּנֵיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אוֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלָם:
- וַיַּחֲלֶם יוֹסֵף חֲלֹם וַיַּגִּד לְאֶחָיו וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שִׁנְאָה אוֹתוֹ:
- וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי:
- וְהִנֵּה אֲנִינִי מֵאֲלָמִים אֲלָמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קִמָּה אֲלַמְתִּי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תִסְבְּיָנָה אֲלַמְתִּיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּן לְאֲלַמְתִּי:
- וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמִלֵךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־יִשְׁמָשׁוּל תִּמְשָׁל בָּנוּ וַיֹּסֶפּוּ עוֹד שִׁנְאָה אוֹתוֹ עַל־חֲלֻמְתּוֹ וְעַל־דִּבְרָיו:
- וַיַּחֲלֶם עוֹד חֲלֹם אַחֵר וַיֹּסֶפֶר אוֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלַמְתִּי חֲלֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְחֵדָּל וְאֶת־דֵּשֶׁאֵי כּוֹכְבִּים מִשְׁתַּחֲוִּים לִּי:
- וַיֹּסֶפֶר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיַּעֲרִיבוּ אִבָּיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ הִבְיָא נָבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָךְ אֶרְצָה:
- וַיִּקְנְאוּ־רֵבּוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר:
- וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לְרֹעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בְּשֶׁכֶם:
- וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלוֹא אֲחִיךָ רָעִים בְּשֶׁלֶם לָכֵה וְאִשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הִנְנִי:

10 On the vine were three branches. It had barely budded, when out came its blossoms and its clusters ripened into grapes.

11 Pharaoh's cup was in my hand, and I took the grapes, pressed them into Pharaoh's cup, and placed the cup in Pharaoh's hand."

12 Joseph said to him, "This is its interpretation: The three branches are three days.

13 In three days Pharaoh will pardon you* and restore you to your post; you will place Pharaoh's cup in his hand, as was your custom formerly when you were his cupbearer.

14 But think of me when all is well with you again, and do me the kindness of mentioning me to Pharaoh, so as to free me from this place.

15 For in truth, I was kidnapped from the land of the Hebrews; nor have I done anything here that they should have put me in the dungeon."

16 When the chief baker saw how favorably he had interpreted, he said to Joseph, "In my dream, similarly, there were three openwork baskets* on my head.

17 In the uppermost basket were all kinds of food for Pharaoh that a baker prepares; and the birds were eating it out of the basket above my head."

18 Joseph answered, "This is its interpretation: The three baskets are three days.

19 In three days Pharaoh will lift off your head* and impale you upon a pole; and the birds will pick off your flesh."

20 On the third day—his birthday—Pharaoh made a banquet for all his officials, and he singled out* his chief cupbearer and his chief baker from among his officials.

21 He restored the chief cupbearer to his cupbearing, and he placed the cup in Pharaoh's hand;

22 but the chief baker he impaled—just as Joseph had interpreted to them.

23 Yet the chief cupbearer did not think of Joseph; he forgot him.

ובגפן שלשה שרצים והוא כפלהת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים:

11 וקוס פרעה בידו ואקח אתיהענבים ואשחט אתם אליקוס פרעה ואתן אתיהקוס עליכף פרעה:

12 ויאמר לו יוסף זה פתרון שלש השנים שלשת ימים הם:

13 בעוד ו שלשת ימים ישא פרעה אתיראשך והשייבך עליכנך ונתת כוספרעה בידו כמשפט הראשון אשר היית משקהו:

14 כי אםיזכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשיתנא עמדי תסד והזכרתני אליפרעה והוצאתני מרהבית הזה:

15 כייגב גלבתי מארץ העברים וגםפה לאעשיתי מאומה כירשמו אתי בבור:

16 וירא שרהאפים כי טוב פתר ויאמר אלייוסף אפיאני בחלומי והנה שלשה סלי חרי עליראשי:

17 ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעורף אכל אתם מיהסל מעל ראשי:

18 ויען יוסף ויאמר זה פתרון שלשת הסלים שלשת ימים הם:

19 בעוד ו שלשת ימים ישא פרעה אתיראשך מעלך ותלה אותך עליצץ ואכל העור אתבשרך מעלך:

20 ויהי ו ביום השלישי יום הלקת אתפרעה ונעש משתה לכליעבריו וישא אתיראש ו שר המשקים ואתיראש שר האפים בתוך עבריו:

21 וישב אתשר המשקים עלימשקהו ויתן הקוס עליכף פרעה:

22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף:

23 ולאזכר שרימשקים אתיוסף וישכחהו:

29 When Reuben returned to the pit and saw that Joseph was not in the pit, he rent his clothes.

30 Returning to his brothers, he said, "The boy is gone! Now, what am I to do?"

31 Then they took Joseph's tunic, slaughtered a kid, and dipped the tunic in the blood.

32 They had the ornamented tunic taken to their father, and they said, "We found this. Please examine it; is it your son's tunic or not?"

33 He recognized it, and said, "My son's tunic! A savage beast devoured him! Joseph was torn by a beast!"

34 Jacob rent his clothes, put sackcloth on his loins, and observed mourning for his son many days.

35 All his sons and daughters sought to comfort him; but he refused to be comforted, saying, "No, I will go down mourning to my son in Sheol." Thus his father bewailed him.

36 The Midianites,* meanwhile, sold him in Egypt to Potiphar, a courtier of Pharaoh and his prefect.*

38

ויעב ראובן אליהבור והנה איריוסף בבור ויקרע אתבגדיו:

ויעב אליאתיו ויאמר הגידו איננו ואני אנה אניבא:

31 ויקחו אתכתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו אתהכתנת בדם:

32 וישלחו אתכתנת הפסים ויביאו אליאביהם ויאמרו זאת מצאנו הקרנא הכתנת בנך הוא אסילא:

33 ויכירה ויאמר כתנת בני חנה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף:

34 ויקרע יעקב שמלחיו וישם שק במתניו ויתאבל עליבנו ימים רבים:

35 ויקמו כלבניו וכלבנותיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כיאחד אלבני אכל שאלה ונבך אתו אביו:

36 והמזלם מכרו אותו אלמצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים:

1 ויהי בעת ההוא ויגר יהודה מאת אתיו ונט עדאיש עדלמי ושמו חירה:

2 ויראשם יהודה בתיאיש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה:

3 ותהר ותלד בן ויקרא אתשמו ער:

4 ותהר עוד ותלד בן ויקרא אתשמו אנון:

5 ותסר עוד ותלד בן ונקרא אתשמו שלה ויהי בכזיב בלדתה אתו:

6 ויחז יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר:

7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהנה וימתהו יהנה:

8 ויאמר יהודה לאולן בא אליאשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחריך:

5 And from the time that the Egyptian put him in charge of his household and of all that he owned, he blessed his house for Joseph's sake, so that the blessing of הוהי was upon everything that he owned, in the house and outside.

6 He left all that he had in Joseph's hands and, with him there, he paid attention to nothing save the food that he ate. Now Joseph was well built and handsome.

7 After a time, his master's wife cast her eyes upon Joseph and said, "Lie with me."

8 But he refused. He said to his master's wife, "Look, with me here, my master gives no thought to anything in this house, and all that he owns he has placed in my hands.

9 He wields no more authority in this house than I, and he has withheld nothing from me except yourself, since you are his wife. How then could I do this most wicked thing, and sin before God?"

10 And much as she coaxed Joseph day after day, he did not yield to her request to lie beside her, to be with her.

11 One such day, he came into the house to do his work. None of the household being there inside,

12 she caught hold of him by his garment and said, "Lie with me!" But he left his garment in her hand and got away and fled outside.

13 When she saw that he had left it in her hand and had fled outside,

14 she called out to her servants and said to them, "Look, he had to bring us a Hebrew to dally with us! This one came to lie with me; but I screamed loud.

15 And when he heard me screaming at the top of my voice, he left his garment with me and got away and fled outside."

16 She kept his garment beside her, until his master came home.

17 Then she told him the same story, saying, "The Hebrew slave whom you brought into our house came to me to dally with me;

18 but when I screamed at the top of my voice, he left his garment with me and fled outside."

ויהי מאז הפליד אתו בכיחו ועל כלי־אשר ישליו ויברך יהנה את־בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברקת יהוה בכל־אשר ישליו בבית ובשדה:

ויעזב כלי־אשר־לו בידי־יוסף ולא־יזע אתו מאומה כי אם־הלתם אֲשֶׁר־הוא אוכל ויהי יוסף פה־יתאר ויפה מראה:

ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת־אדניו את־עיניה אלי־יוסף ותאמר שכבה עמי:

וימאן ויאמר אלי־אשת אדניו הן אדני לא־יזע אתי מה־בבית וכל אֲשֶׁר־ישליו נתון בידי:

אילנו גדול בבית הזה ממני ולא־חשך ממני מאומה כי אם־אותך באשר את־אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת ותטאתי לאלהים:

ויהי כדברה אלי־יוסף יום ויום ולא־שמע אליה לשקב אצלה להיות עמה:

ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית:

ותתפשטה בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:

ויהי כראותה כי־עזב בגדו בידה וינס החוצה:

ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הבאי לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשקב עמי ואקרא בקול גדול:

ויהי כשמעו כי־הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה:

ותנח בגדו אצלה עד־בוא אדניו אל־ביתו:

ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא־אלי העבד העברי אֲשֶׁר־הבאת לנו לצחק בי:

ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה:

22 So he returned to Judah and said, "I could not find her; moreover, the local council* said: There has been no prostitute here."

23 Judah said, "Let her keep them, lest we become a laughingstock. I did send her this kid, but you did not find her."

24 About three months later, Judah was told, "Your daughter-in-law Tamar has played the harlot; in fact, she is pregnant from harlotry." "Bring her out,"* said Judah. "She should be burned!"

25 As she was being brought out, she sent this message to her father-in-law, "It's by the man* to whom these belong that I'm pregnant." And she added, "Examine these: whose seal and cord and staff are these?"

26 Judah recognized them, and said, "She is more in the right than I, inasmuch as I did not give her to my son Shelah." And he was not intimate with her again.

27 When the time came for her to give birth, there were twins in her womb!

28 While she was in labor, one of them put out a hand, and the midwife tied a crimson thread on that hand, to signify: This one came out first.

29 But just then it drew back its hand, and out came its brother; and she said, "What a breach* you have made for yourself!" So he was named Perez.

30 Afterward his brother came out, on whose hand was the crimson thread; he was named Zerah.*

1 When Joseph was taken down to Egypt, Potiphar, a courtier of Pharaoh and his prefect* —a [type of] Egyptian official* —bought him from the Ishmaelites who had brought him there.

2 and he was with Joseph, and he was a successful man; and he stayed in the house of his Egyptian master.

3 And when his master saw that הוהי was with him and that הוהי lent success to everything he undertook,

4 he took a liking to Joseph. He made him his personal attendant and put him in charge of his household, placing in his hands all that he owned.

ולשב אלי־הוהה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא־היתה בזה קדשה:

ויאמר יהוה תקח־לה פן נהיה לבזו הנה שלחתי הגדי הזה ואחר לא מצאתה:

ויהי ו כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר ונתה תמר בלחך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהוה הוציאות ותשקה:

הוא מוצאת והיא שלחה אל־חמיה לאמר לאיש אֲשֶׁר־אלה לו אנכי הרה ונאמר הברלא למי החתמת והפתילים והמטה האלה:

ויבר יהודה ויאמר צדקה ממני כי־עליכן לא־נתתיה לשלה בני ונא־יִסֵּף עוד לדעתה:

ויהי בעת לדתה ונחנה תאומים בבטנה:

ויהי בלדתה ויתר־יד ותקח המי־לדת ותקשר עלי־ידו שני לאמר זה יצא ראשנה:

ויהי ו כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה־פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ:

ואחר יצא אחיו אשר עלי־ידו השני ויקרא שמו זרח:

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרהע שר הטבחים איש מצרי מלך הישמעאלים אשר הורדהו שמה:

ויהי יהנה את־יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי:

וירא אדניו כי יהנה אתו וכל אֲשֶׁר־הוא עשה יהנה מצליח בידו:

וימצא יוסף תן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על־ביתו וכל־ישליו נתון בידו:

39